

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റിയെട്ടിമുന്ന്

നിത്യ അധിഷ്ഠാനം: പ്രവചനാത്മക ചരിത്രത്തിലും
വിശ്വാസിയുടെ വിശ്വാസത്തിലും ക്രിസ്തു

Jeff Pippenger
2024-04-13

“പത്രോസ് സമ്മതിച്ച സത്യം വിശ്വാസിയുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാണ്. അതാണ് ക്രിസ്തു തന്നെ നിത്യജീവനാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത്.” ആ “സത്യം” ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടു വശങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഒന്നാമത്തേത്, ക്രിസ്തു പ്രവചനചരിത്രത്തിലെ ഒരു ഘടകമാണെന്നതാണ്. പ്രവചനചരിത്രത്തിലെ സംഭവങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വഴിക്കുറികൾ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. സംഭവങ്ങളോടുള്ള അവന്റെ ബന്ധം പ്രവചനാത്മക വഴിക്കുറികളുടെ പവിത്രതയെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; കൂടാതെ, ആ വഴിക്കുറികൾ യേശുക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിനാൽ അവയെ നാം കാക്കണം എന്നു സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നിരന്തരം പറയുന്നതിനുള്ള തർക്കബോധവും അത് നൽകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് പരീക്ഷണവിഷയത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ച വഴിക്കുറി അവന്റെ സ്നാനം ആയിരുന്നു; ദൈവിക പ്രതീകത്തിന്റെ അവതരണത്താൽ പ്രത്യേകത പ്രാപിച്ച വിശുദ്ധ പുനഃസംസ്കരണരേഖകളിലെ മറ്റ് സംഭവങ്ങളുമായി അതു ഒത്തുചേരുന്നു.

മോശെയുടെ പരിഷ്കരണരേഖയിൽ, സൃഷ്ടാവു സൃഷ്ടിയോടു സംയോജിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീകമായ കത്തുന്ന മുളളുപടറിൽ ദൈവത്വം ഇറങ്ങി വന്നു വസിച്ചു. എഴുപത് വർഷങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിലെ പരിഷ്കരണരേഖയിൽ, ആദ്യ കല്പനയുമായി മുന്നേറുവാൻ കോരേശിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി മിഖായേൽ ഇറങ്ങി വന്നു; അതേ സമയം ദാനിയേൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വരൂപത്തിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിഷ്കരണരേഖയിൽ, ദൈവത്വം മനുഷ്യത്വത്തോടു സംയോജിച്ചതിന്റെ പ്രതീകമായ ദൈവപുത്രനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതിനായി പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ ഇറങ്ങി വന്നു. മിഖായേൽ ചരിത്രത്തിൽ, 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് ഇറങ്ങി വന്ന ദൂതൻ “യേശുക്രിസ്തുവിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ ഒരു വ്യക്തിത്വവും അല്ലായിരുന്നു”; തിന്നപ്പെടേണ്ടതായിരുന്ന ഒരു ചെറിയ പുസ്തകവുമായി അവൻ ഇറങ്ങി വന്നു, അവൻ തന്നെയായിരുന്നു ആ ചെറിയ പുസ്തകം. അവിടെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അപ്പത്തിന്റെ മാംസവും രക്തവും തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ദൈവത്വം മനുഷ്യത്വത്തോടു സംയോജിക്കുന്നത് സാഫല്യപ്പെടുന്നു എന്നു അവൻ പ്രകടമാക്കി.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്താൽ സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുന്ന തുടർ വിശുദ്ധ ചരിത്രം വിശുദ്ധ മായിരിക്കുന്ന ത്. ഭാവിയിലെ സംഭവങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ദൈവവചനത്തിലെ പ്രവചനങ്ങൾ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ

കാരണം അവൻ "വചനം" ആകുന്ന ു. ആ പ്രവചനങ്ങൾ ശ്ലാഘിക്കപ്പെട്ടതിൽ നിറവേറുമ്പോൾ, ആ സംഭവങ്ങൾ അവന്റെ വചനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു; അവന്റെ വചനം സത്യമാണ് പ്രവചനം പ്രസംഗിക്കുന്നതിന് അവന്റെ വചനമാണ്; സംഭവം സംഭവിക്കുമ്പോൾ നിറവേറുന്നതും അവന്റെ വചനമാണ്; അതുകൊണ്ട് ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും യേശുക്രിസ്തുവാണ്, കാരണം അവൻ ആത്മവും ദൈവവും ആകുന്ന ു. ആകയാൽ, യേശുക്രിസ്തുവും ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനും ആണെന്ന പത്രോസ് പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ, അവൻ യേശുക്രിസ്തുവായ ഒരു വഴിച്ചുണ്ടാക്കിയതും അത് ദിനങ്ങളിൽ സമ്പൂർണ്ണ നിറവേറ്റലിലെത്തിയ ഒരു വഴിച്ചുണ്ടാക്കിയതും തിരിച്ചറിയപ്പെടുകയായിരുന്ന ു. 2001 സെപ്റ്റംബർ 11 ക്രിസ്തുവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ നിറവേറ്റലായിരുന്ന ു.

2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന്റെ പ്രവചനാത്മക നിവർത്തിയെ തള്ളിക്കളയുന്നതു ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവിനെ തള്ളിക്കളയുന്നതാകുന്നു. പത്രോസ് പ്രഖ്യാപിച്ച ആ സത്യം "വിശ്വാസിയുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിത്തറ" ആയിരുന്നു; 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ക്രിസ്തു തന്റെ അന്ത്യകാല ജനത്തെ യിരെമ്യാവിന്റെ "പഴയ പാതകളിലേക്കു" തിരികെ നടത്തി; അവ ആദ്യത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ "അടിത്തറകളെ" പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. നാലു ദൂതന്മാർ നാലു കാറ്റുകളെയും പിടിച്ചുനിർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ മുദ്രകുത്തപ്പെടുന്ന ഒരു ലക്ഷം നാല്പ്പത്തിനാലായിരത്തെ പത്രോസ് പ്രതിനിധീകരിച്ചു. മുദ്രകുത്തുന്ന കാലം ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട പ്രവചനകാലഘട്ടമാണ്; അത് 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ആരംഭിച്ച് ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യത്തിന്റെ അന്ത്യത്തെ യേശു എപ്പോഴും അതിന്റെ ആരംഭത്തിലൂടെ ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുന്നു.

മുദ്രയിടുന്ന സമയത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടിലെ ദൂതൻ ഇറങ്ങി വന്നു; ബാപ്റ്റിസ്മസമയത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇറങ്ങി വന്നതുപോലെ. ആ ദൂതൻ "യേശുക്രിസ്തുവിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ വ്യക്തിത്വമുള്ളവനല്ല" ആയിരുന്നു; കാരണം മിശിഹാന്റെ ശ്ലാഘിക്കപ്പെട്ടതിൽ തന്റെ മഹത്വത്തോടെ ദൂമിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഇറങ്ങി വന്ന ദൂതൻ "യേശുക്രിസ്തുവിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ വ്യക്തിത്വമുള്ളവനല്ല" ആയിരുന്നു. ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ സമയത്ത് "യേശുക്രിസ്തുവിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ വ്യക്തിത്വമുള്ളവനല്ല" എന്നവൻ വീണ്ടും ഇറങ്ങി വന്നു, ബാബിലോണിൽനിന്നു തന്റെ മറ്റെ ആടുകളെ വിളിച്ചു പുറത്തുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടിലെ രണ്ട് സന്ദേശങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തെ സന്ദേശം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. മുദ്രയിടുന്ന സമയത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിന്റെ നടുവിൽ, ഒരു ദൂതൻ ഇറങ്ങി വന്നു; മിശിഹാന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആദ്യ നിരാശാസമയമായ 1844 ഏപ്രിൽ 19-ന് രണ്ടാമത്തെ ദൂതൻ ഇറങ്ങി വന്നതുപോലെ.

ആ രണ്ടാം ദൂതന്റെ വരവും 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്നാം ദൂതന്റെ വരവും തമ്മിലുള്ള ഇടവേളയിൽ, അർദ്ധരാത്രി വിളിയുടെ സന്ദേശം എത്തിയപ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ ദൂതനു ശക്തി ചേർക്കുന്നതിനായി അനേകം ദൂതന്മാർ അയക്കപ്പെട്ടു. മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ ഈ ദൂതന്മാർ എത്തിയ കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ഈ സന്ദേശങ്ങളെ നിരസിച്ചവർ യെഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂശിച്ചതുപോലെ തന്നെ നിശ്ചയമായും ക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂശിച്ചവരായിരുന്നു എന്നു സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു.

“യെഹൂദന്മാർ യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ചതുപോലെ തന്നെ, നാമമാത്രമായ സഭകളും ഈ സന്ദേശങ്ങളെ ക്രൂശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും, അതുകൊണ്ടു അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്കുള്ള വഴി അവർക്കറിയില്ല എന്നും, അവരുടെ യേശു ചെയ്യുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥപ്രവർത്തനത്തിൽനിന്ന് അവർക്കൊട്ടും പ്രയോജനം ലഭിക്കുകയുമില്ല എന്നും ഞാൻ കണ്ടു.” Early Writings, 261.

ദൂതന്മാർ മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട സന്ദേശങ്ങൾ തള്ളിക്കളയപ്പെടുമ്പോൾ, അവ ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശീകരണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കാരണം അവൻ തന്നെയാണ് ആ സന്ദേശങ്ങളെയും അവയുടെ ചരിത്രപരമായ നിവൃത്തിയെയും തന്റെ ഉള്ളിൽ ധരിക്കുന്നതു. 2020 ജൂലൈ 18-ന്, “യേശുക്രിസ്തുവിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ വ്യക്തിയല്ലാത്തവൻ” ഇറങ്ങി വന്നു; അതുവഴി ആദ്യ നിരാശയും താമസകാലത്തിന്റെ ആരംഭവും അടയാളപ്പെടുത്തി. വീഥികളിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട അവന്റെ അന്ത്യദിനങ്ങളുടെ മരിച്ച വരണ്ട അസ്ഥികൾ, മനുഷ്യരെ വീണ്ടും ജീവനിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയുന്ന ഏക ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതിലൂടെ ഉണർത്തപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു.

സത്യമായും, സത്യമായും, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: മരിച്ചവർ ദൈവപുത്രന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്ന ഘട്ടം വരുന്നു; ഇപ്പോൾ തന്നെ അതു വന്നിരിക്കുന്നു; കേൾക്കുന്നവർ ജീവിക്കും. പിതാവിന്നു സ്വയത്തിൽ ജീവൻ ഉള്ളതുപോലെ, പുത്രനും സ്വയത്തിൽ ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാൻ അവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു. അവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ ആകയാൽ, ന്യായവിധി നടത്തുവാൻ അധികാരവും അവന്നു നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതില്ല; കാരണം കല്ലറകളിലുള്ള എല്ലാവരും അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്ന ഘട്ടം വരുന്നു; അവർ പുറത്തു വരും; നന്മ ചെയ്തവർ ജീവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിലേക്കും, ദുഷ്ടം ചെയ്തവർ ശിക്ഷാവിധിയുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിലേക്കും. യോഹന്നാൻ 5:25-29.

2023 ജൂലൈയിൽ, അവന്റെ ശബ്ദം മരിച്ച ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളെ ജീവനിലേക്ക് ഉണർത്തിയതുപോലെ; തുടർന്ന് ആൽഫയും ഓമേഗയും മൂലദയിടുന്ന സമയത്ത് നിന്റെ ആരംഭത്തെ വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചു, കാരണം 2023 ജൂലൈ മുലദയിടുന്ന സമയത്ത് നിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തിയതുപോലെ തുടർന്ന് അവന്റെ ജനത്തെ വീണ്ടും യിരെമ്യ ഓവിന്റെ പുരാതന പാതകളിലേക്ക് ഉണർത്തിയതുപോലെ, മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക്

തിരികെ വിളിക്കപ്പെട്ടു. മിസ്റ്റർ റെറ്റർകളുടെ ആരംഭവും അവസാനവും സംബന്ധിച്ച അടിസ്ഥാന സന്ദേശം, മിസ്റ്റർ ചരിത്രത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ യും അവസാനത്തെ യും സന്ദേശങ്ങളായിരുന്നവു; അത് ലേഖകൻ പുസ്തകം അദ്ധ്യായം ഇരുപത്തിയൊന്നിലെ "ഏഴു പ്രാവശ്യം" ആയിരുന്നു.

2023 ജൂലൈയിൽ, ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യദിനങ്ങളോടു വീണ്ടും ചെറിയ പുസ്തകം എടുത്ത് തിന്നുവാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ടു. അവർ ആ ചെറിയ പുസ്തകം തിന്നുമ്പോൾ, അവർ വെളിപ്പാട് ഒമ്പതാം അദ്ധ്യായത്തിലുള്ള മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ സന്ദേശം (കിഴക്കിന്റെ വാർത്തകൾ)യും ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലുള്ള സന്ദേശം (വടക്കിന്റെ വാർത്തകൾ)യും അംഗീകരിക്കുമോ എന്നു പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പരിശോധനാപ്രക്രിയ അവരെ ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പതിമൂന്നു മുതൽ പതിനഞ്ചു വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിലേക്കു നയിക്കുന്നു; അതാണ് പാനിയത്തിന്റെ യുദ്ധം, അതാണ് കൈസര്യ ഫിലിപ്പി, അതാണ് അർദ്ധരാത്രിനാദത്തിന്റെ സന്ദേശം; അവിടെ അവന്റെ ശബ്ദം കേട്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രകടമാകുന്നു—ഒരു വർഗ്ഗം "നല്ലതു ചെയ്തവർ, ജീവനുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തിനായും; ദോഷം ചെയ്തവർ, ശിക്ഷാവിധിയുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിനായും."

ഒരുലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രയിടുന്ന സമയത്ത് മൂന്നു ശബ്ദങ്ങളുണ്ട്; അവയെല്ലാം "യേശുക്രിസ്തുവിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ ഒരാളുടേയുമല്ലാത്ത ശബ്ദം" ആകുന്നു. വെളിപ്പാടു പതിനെട്ടിലെ ഒന്നാമത്തെ ശബ്ദം, ന്യൂയോർക്ക് നഗരത്തിലെ മഹത്തായ കെട്ടിടങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു സ്വർഗത്താൽ നിലംപൊത്തിക്കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ മുഴങ്ങി. രണ്ടാമത്തെ ശബ്ദം, മഹാദൂതനായ മീഖായേലിന്റെ ശബ്ദമാണ്; അവൻ മരിച്ചവരെ അവരുടെ കല്ലറകളിൽ നിന്ന് വിളിച്ചിറക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ശബ്ദം, വെളിപ്പാടു പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ശബ്ദമാണ്; വെളിപ്പാടു പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ "മഹാഭൂതത്തിന്റെ" നാഴികയിൽ അവൻ തന്റെ മറ്റേ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ബാബേലിൽ നിന്ന് വിളിച്ചിറക്കുന്നു. കൈസര്യ ഫിലിപ്പിയിലെ പത്രോസിന്റെ അംഗീകാരത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ നിവൃത്തി, ക്രിസ്തു തന്റെ അന്ത്യദിനജനത്തെ "അവസാന നാളുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ദാനിയേലിന്റെ പ്രവചനത്തിലെ ആ ഭാഗത്തിലേക്കു" നയിക്കുമ്പോഴാണ് സംഭവിക്കുന്നത്.

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായത്തിലെ പതിമൂന്നു മുതൽ പതിനഞ്ചു വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിലെ പാനിയം, മുദ്രയിട്ടു മുടിവെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദാനിയേൽ പ്രവചനത്തിലെ "ഭാഗം" ആകുന്നു; അതാണ് അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പാനിയം 1844-ലെ ആഗസ്റ്റിലെ എക്സറ്റർക്യൂട്ടീവ് മീറ്റിംഗാണ്; അത് ഡൊണാൾഡ് ട്രംപിന്റെ രണ്ടാം കാലാവധിയിൽ നിവൃത്തിയാകുന്ന ഒരു ചരിത്രമാണ്; കൂടാതെ അത് ഒരുലക്ഷത്തിനാൽപ്പത്തിനാലായിരം

പേരുടെ നെറ്റിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന പ്രവാചകസന്ദേശം ശബ്ദമാകുന്ന പൂ.നാം ഇപ്പോൾ പഠിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ അത്യാത്മീയമായ നിലമാണ്.

“പത്രോസ് ഏറ്റുപറഞ്ഞ സത്യം വിശ്വാസിയുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാണ്. ക്രിസ്തു തന്നെ നിത്യജീവനാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നത് അതുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഈ ജ്ഞാനം കൈവശമുണ്ടെന്ന് സ്വയം മഹത്വപ്പെടുന്നതിനുള്ള യാതൊരു അടിസ്ഥാനവും ആയിരുന്നില്ല. തന്റെ സ്വപ്രജ്ഞയാലോ സ്വഗുണത്താലോ അതു പത്രോസിന് വെളിപ്പെട്ടതല്ല. മനുഷ്യൻ ഒരിക്കലും സ്വയം ദൈവികമായ അറിവിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ‘ആകാശത്തേക്കാൾ ഉയർന്നതു ആകുന്നു; നിനക്കു എന്തു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും? പാതാളത്തേക്കാൾ ആഴമുള്ളതു; നിനക്കു എന്തറിയുവാൻ കഴിയും?’ ഇയ്യോബ് 11:8. ‘കണ്ണു കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും ചെവി കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉദിച്ചതുമില്ലാത്തതുമായ’ ദൈവത്തിന്റെ ആഴമുള്ള കാര്യങ്ങളെ നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ദത്തപുത്രത്വത്തിന്റെ ആത്മാവിനേ കഴിയൂ. ‘ദൈവം അവയെ തന്റെ ആത്മാവിനാൽ നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ആത്മാവോ സകലവും, ദൈവത്തിന്റെ ആഴമുള്ള കാര്യങ്ങളും പരിശോധിച്ചറിയുന്നു.’ 1 കൊരിന്ത്യർ 2:9, 10. ‘യഹോവയുടെ രഹസ്യം അവനെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്കു വെളിപ്പെടുന്നു;’ പത്രോസ് ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വം തിരിച്ചറിഞ്ഞത് അവൻ ‘ദൈവത്താൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവൻ’ ആയിരുന്നു എന്നതിനുള്ള തെളിവായിരുന്നു. സങ്കീർത്തനം 25:14; യോഹന്നാൻ 6:45. ആഹാ, സത്യമായും, ‘ശിമോൻ ബർയോനാവേ, നീ ഭാഗ്യവാൻ; മാംസവും രക്തവും അല്ല ഇതു നിനക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയത്.”

“യേശു തുടർന്നു: ‘ഞാനും നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ പത്രോസ് ആകുന്നു; ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും; പാതാളത്തിന്റെ വാതിലുകൾ അതിനെതിരെ ജയിക്കുകയില്ല.’ പത്രോസ് എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ഒരു കല്ല് എന്നതാണ്,—ഉറപ്പുള്ള ഒരു കല്ല്. സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പാറ പത്രോസ് ആയിരുന്നില്ല. അവൻ ശാപവും സത്യവും ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് തന്റെ കർത്താവിനെ നിഷേധിച്ചപ്പോൾ പാതാളത്തിന്റെ വാതിലുകൾ അവന്റെ നേരെ ജയിച്ചു. പാതാളത്തിന്റെ വാതിലുകൾ ജയിക്കാനാകാത്ത ഒരാളിന്മേലാണ് സഭ പണിയപ്പെട്ടത്.” The Desire of Ages, 413

ക്രിസ്തു കൈസറിയ ഫിലിപ്പിയിൽ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു മുന്നിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്ന തും ഇന്നും അവതരിപ്പിക്കുന്ന തുമായ സന്ദേശം അർദ്ധരാത്രിയുടെ വിളിയുടെ സന്ദേശമാണ്; അത് “നരകത്തിന്റെ കവാടങ്ങൾ” എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ക്ഷേത്രമുള്ള ഗ്രീക്കു ഭാഷ എന്ന വസ്തുതയും ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തിന്റെ രണ്ടു മതഭ്രഷ്ടകൊമ്പുകളുടെയും ഇടയിൽ നടക്കുന്ന ഒരു ആത്മീയ യുദ്ധത്തിന്റെ സാഹചര്യത്തിനുള്ളിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പൂ.മക്കളാണ് ദൈവത്തിന്റെ മതഭ്രഷ്ട ജനമായിരുന്ന പൂ. അവർ ഗ്രീക്കുരുടെ

മതത്തു നിന്നെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യുകയോണ്ടിരുന്നതിനാൽ ദൈവത്തു നിന്നെ സഭയുടെ രക്ഷ കരാണെന്നു അവകാശപ്പെട്ടു. അവർ മതപരവും രാഷ്ട്രീയപരവും ആയ നേതാക്കളായിത്തന്നെ ഉള്ളതെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവർ ഇപ്പോൾ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ സർക്കാരുമായി ചേർന്നു മൃഗത്തു നിന്നെ പ്രതിമരൂപീകരിക്കുകയും, വോക്കു-ഇസം എന്നും മാതൃഭൂമി എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഗ്ലോബലിസ്റ്റുകളുടെ മതത്തു നിന്നെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ആ വീണുപോയ സഭകളിലെ മതഭ്രഷ്ടുപ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മതഭ്രഷ്ടുകൊമ്പുകൾ ഗ്ലോബലിസത്തെ നിന്നെ മതപരവും രാഷ്ട്രീയപരവുമായ ഘടകങ്ങളോടുള്ള അവരുടെ പോരാട്ടത്തു നിൽക്കുന്നതിനേക്കുമെതിരെ; അതേ സമയം, ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തു നിന്നെ "മഹാഭുകമ്പം" എന്ന ഘട്ടത്തു നിൽക്കുന്ന ഒരു പതാകയായി ഉയർത്തപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പായി, ബുദ്ധവിയില്ലാത്ത കന്യകമാരുടെ അവസാന അവശിഷ്ടങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്നതിനുള്ള യജ്ഞം ചെയ്യുന്നതിനായി സത്യപ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കൊമ്പുകൾ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതു.

അവസാന നാളുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനഭാഗം—അത് യേശുക്രിസ്തുവിന്നെ വെളിപ്പാടും അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശവും ആകുന്നു—യൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹത്താൽ പാനിയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന കൈസര്യ ഫിലിപ്പിയിൽ മുദ്രവിമോചിതമാക്കപ്പെടുന്നു. അത് അഗാധകുഴിയിൽനിന്നുള്ള നാസ്തിക മൃഗത്തിനും, 2015-ൽ ആ മൃഗത്തെ ഉണർത്തിത്തുടങ്ങിയ റിപ്പബ്ലിക്കനിസത്തിന്റെ കൊമ്പിനും, ഇപ്പോൾ മഹാസൈന്യമായി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കപ്പെടുന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കൊമ്പിനും എതിരായുള്ള യുദ്ധത്തിന്റെ നടുവിൽ മുദ്രവിമോചിതമാക്കപ്പെടുന്നു.

പത്രോസ് സമ്മതിച്ച സത്യം 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന്റെ വഴിച്ചിഹ്നത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതുപോലെ തന്നെ ക്രിസ്തു ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാണെന്നും അതു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. യേശു ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാണെന്നതിലൂടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന സത്യം, പത്രോസിന്റെ കാലത്തു യേശു മിശിഹായിരുന്നോ അല്ലയോ എന്നത് പരീക്ഷണസത്യമായിരുന്നതുപോലെ തന്നെ, ഒരു പരീക്ഷണസത്യമാണ്. യേശു ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാണെന്ന പ്രഖ്യാപനം, പുത്രൻ ആർ ആകുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് വെളിപ്പെട്ടിരുന്ന എല്ലാറ്റിനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു എന്നതുമാത്രമല്ല, മനുഷ്യപുത്രനും ആയിരുന്നു എന്നും അതു പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അത് ദൈവികത മനുഷ്യരൂപത്തിലേക്ക് അവതരിച്ചതെന്ന സത്യമാണ്; നൂറ്റിനാലുത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടൽ സമയത്ത് നിർവഹിക്കപ്പെടുന്ന അതേ പ്രവൃത്തിയാണ് അത്. "അവതാരം" എന്ന സത്യം, ആരംഭത്തിൽ "ശബ്ബത്ത്" എന്ന സത്യത്താൽ മുൻരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അന്ത്യകാല സത്യമാണ്.

1844 ഒക്ടോബർ 22 മുന്ന് ഓം ദൂതന്റെ വരവിനെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ദൂതൻ വരുമ്പോൾ, സത്യം മുദ്രവിമോചിതമാകുന്ന കാലഘട്ടത്തിന് അനുയോജ്യമായ ഒരു പ്രത്യേക സത്യം യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹം തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതു്; തുടർന്ന് ആ സത്യം വെളിപ്പെടുന്ന തലമുറയെ അതു പരീക്ഷിക്കുന്നതു്. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന്, 1798 മുതൽ 1844 വരെ നീണ്ട നാലു പത്തു വർഷങ്ങളിൽ താൻ ഉയർത്തുന്നതിലൂടെ ആലയത്തലിന്മേൽ പെട്ടെന്നു വന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു സത്യം വെളിപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായവിധി പ്രവർത്തനം, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം, മഹാപുരോഹിതനായുള്ള അവന്റെ പങ്കു്, മൃഗത്തിന്റെ മുദ്രയെന്ന വിഷയം, കൂടാതെ ഒരു ലക്ഷണം നാലു പത്തു നാലായിരം പേരുടെ മുദ്രകുത്തൽ—ഇവയെല്ലാം തുറന്നുകൊടുത്തു. ആ സത്യങ്ങളിൽ ഒന്നു ആൽഫയും ഒമേഗയും ഒരു പ്രത്യേക വെളിച്ചത്തിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞതായി സഹോദരി വൈറ്റിനു കാണിച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ടു.

“പത്ത് കല്പനകളുടെ നടപടിയായി നാലാമത്തെ കല്പനയെ ഞാൻ കണ്ടപ്പോൾ അത്യന്തം അത്ഭുതപ്പെട്ടു; അതിനെ ചുറ്റി മുദ്രവായ ഒരു പ്രകാശവളയം നിലകൊണ്ടിരുന്നു. ദൂതൻ പറഞ്ഞു: ‘സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും അവയിൽ ഉള്ള സകലവും സൃഷ്ടിച്ച ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ നിർവചിക്കുന്നത് ആ പത്തിൽ ഇതൊന്നേയുള്ളൂ. ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ശബ്ദത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനം അന്നേ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.’” Testimonies, volume 1, 75.

ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രവെക്കുന്ന സമയം എത്തിയിരുന്നു; എങ്കിലും 1863-ലെ കലാപത്താൽ അത് വൈകിക്കപ്പെട്ടേണ്ടതായിരുന്നു. 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന്, വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിലെ ശക്തനായ ദൂതനായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തു, ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യദിന ജനങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പുസ്തകം തന്റെ കയ്യിൽ എടുത്തുകൊണ്ട് ഇറങ്ങി വന്നപ്പോൾ, മുദ്രവെക്കുന്ന പ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചു. ആൽഫയും ഒമേഗയും എപ്പോഴും ആരംഭത്തിലൂടെ അവസാനത്തെ ദൃശ്യമാക്കുന്നു; അതിനാൽ അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ പ്രത്യേക വെളിച്ചത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു സത്യം ഉണ്ടായിരുന്നു, കൂടാതെ ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തെ ആദ്യമായി മുദ്രവെക്കാൻ ക്രിസ്തു ശ്രമിച്ചപ്പോൾ മുൻനിർത്തപ്പെട്ട ശബ്ദത്ത് സത്യത്തോട് അത് നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നതുമായിരുന്നു.

“ദാനിയേൽ തനിക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ട അവകാശത്തിൽ നിലകൊള്ളേണ്ട സമയം വന്നിരിക്കുന്നതു്. അവന്നു നൽകിയിരിക്കുന്ന വെളിച്ചം മുമ്പെപ്പോഴും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത വിധം ലോകത്തിലേക്കു പോകേണ്ട സമയം വന്നിരിക്കുന്നതു്. കർത്താവു ഇത്രയും അധികം ചെയ്തിരിക്കുന്ന വരായവർ ആ വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുമെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചും അവനോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവരുടെ അറിവ്, ഈ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തെ നിന്റെ അവസാനത്തെ ഓടു സമീപിക്കുമ്പോൾ, അത്യന്തം

വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു.

“ദൈവവുമായി സന്നിധ്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർ നീതിയുടെ സുര്യന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നു. ദൈവസന്നിധിയിൽ തങ്ങളുടെ വഴി ദുഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനെ അപമാനിക്കുന്നില്ല. സ്വർഗ്ഗീയ വെളിച്ചം അവരുടെ മേൽ പ്രകാശിക്കുന്നു. അവർ ക്രിസ്തുവോടു ഒന്നായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദൈവദൂഷിയിൽ അവർ അശേഷമുല്പമുള്ളവരാണ്. അവർക്കു ദൈവവചനം അതുല്യസൗന്ദര്യത്തിന്റേയും മനോഹാരിതയുടെയും നിറവായിരിക്കുന്നു. അവർ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം കാണുന്നു. സത്യം അവർക്കു തുറന്നുകാട്ടപ്പെടുന്നു. അവതാരസിദ്ധാന്തം സൗമ്യമായ ഒരു കാനിയാൽ അഭിഷിക്തമാകുന്നു. സകല രഹസ്യങ്ങളും തുറക്കുകയും സകല ദുഷ്കരതകളും പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന താക്കോലാണ് തിരുവെഴുത്ത് എന്നു അവർ കാണുന്നു. വെളിച്ചം സ്വീകരിക്കാനും വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കാനും മനസ്സിലാതിരുന്നവർക്ക് ഭക്തിയുടെ രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല; എന്നാൽ ക്രൂശ് എടുത്തുകൊണ്ട് യേശുവിനെ അനുഗമിക്കാൻ മടിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വെളിച്ചം കാണും.” Manuscript Releases, number 21, 406, 407.

അവതാരസിദ്ധാന്തം എന്നത് ദൈവത്വം മനുഷ്യത്വവുമായി ഏകീകൃതമായിരിക്കുമ്പോൾ പാപം ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന സത്യമാണ്; അവസാന നാളുകളിൽ ആ അനുഭവത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നവരുടെ അടയാളം ശബ്ദത്താകുന്നു.

അതിനുപുറമെ, ഞാൻ അവർക്കു എന്റെ ശബ്ദത്തുകളെയും കൊടുത്തു; അവ എനിക്കും അവർക്കും ഇടയിൽ ഒരു അടയാളമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു, ഞാൻ അവരെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവ ആകുന്നു എന്നു അവർ അറിയേണ്ടതിന്നു. യെഹെസ്കേൽ 20:12.

ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർ നിത്യതയ്ക്കായി മുദ്രയിടപ്പെടുന്നു; മുദ്രയിടുന്ന പ്രക്രിയയിൽ, ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പായി, മുദ്ര പതിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന മുദ്രയിടൽ പ്രക്രിയയുടെ അവസാനഘട്ടത്തിലെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ കാലയളവ് വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ആ ചുരുങ്ങിയ കാലയളവിൽ ദൈവത്വം മനുഷ്യത്വത്തോടു സ്ഥിരമായി സംയോജിക്കപ്പെടുന്നു.

“സഹോദരന്മാരേ, ഒരുക്കു ത് നിന്റെ ഈ മഹത്തായ പ്രവൃത്തിയിൽ നിങ്ങളുടെ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ലോകത്തോടു ഐക്യപ്പെടുന്നവർ ലോകീയ മുദ്ര സ്വീകരിക്കുകയും മൃഗത്താൽ നിന്റെ മുദ്രയ്ക്കായി ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നവർ സ്വയത്തെ അവിശ്വസിക്കുന്നവരും, ദൈവസന്നിധിയിൽ തങ്ങളെത്തന്നെ താഴ്ത്തുന്നതിനായി, സത്യത്തെ അനുസരിക്കുന്നതിലൂടെ തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവരും സ്വർഗ്ഗീയ മുദ്ര സ്വീകരിക്കുകയും തങ്ങളുടെ

നെറ്റികളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മൂലദയ്ക്കായി ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. കലപനപുറപ്പെടുകയും ആമൂലപതിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നപ്പോൾ, അവരുടെ സ്വഭാവം എന്നെന്നേക്കുമായി നിർമ്മലവും കളങ്കമറ്റതുമായിരിക്കും.”

“ഇപ്പോൾ ഒരുക്കപ്പെടേണ്ട സമയമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ മൂലദൈവവും അശുദ്ധനായ പുരുഷന്റെയോ സ്ത്രീയുടെയോ നെറ്റിയിൽ വെക്കപ്പെടുകയില്ല. അതു ഒരിക്കലും സ്വാർത്ഥാഭിലാഷമുള്ള, ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന പുരുഷന്റെയോ സ്ത്രീയുടെയോ നെറ്റിയിൽ വെക്കപ്പെടുകയില്ല. അതു ഒരിക്കലും വ്യാജനാവുകയോ വഞ്ചകഹൃദയങ്ങളോ ഉള്ള പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും നെറ്റിയിൽ വെക്കപ്പെടുകയില്ല. മൂലസ്വീകരിക്കുന്ന എല്ലാവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ കളങ്കമില്ലാത്തവരായിരിക്കണം—സ്വർഗ്ഗത്തിനുള്ള യോഗ്യർ. എന്റെ സഹോദരന്മാരേ സഹോദരിമാരേ, മുന്നോട്ട് പോകുവിൻ. ഈ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഇപ്പോൾ സംക്ഷിപ്തമായി മാത്രമേ എഴുതാനാകൂ; ഒരുകാലത്തിന്റെ അനിവാര്യതയിലേക്കു നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നതിൽ മാത്രം ഞാൻ ഒരുങ്ങുന്നു. നിങ്ങൾക്കുതന്നെ തിരുവെഴുത്തുകളെ അന്വേഷിക്കുവിൻ, ഇപ്പോഴത്തെ ഘട്ടത്തിന്റെ ഭയജനകമായ ഗൗരവം നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു.” Testimonies, volume 5, 216.

മുമ്പുള്ള ഭാഗം ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ മൂലപതിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി തോന്നാമെങ്കിലും, അങ്ങനെ അല്ല. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് വ്യക്തമായി പറയുന്നതാണ്, ഞായറാഴ്ച നിയമം ഒരു മഹാസങ്കടമാണ് എന്നതും, അവൾ അതുപോലെ തന്നെ പ്രതിസന്ധിയിൽ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുന്നതേയുള്ളൂ, എന്നാൽ പ്രതിസന്ധിയിൽ അത് ഒരിക്കലും വികസിക്കുന്നില്ല എന്നതും ആകുന്നു. ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ മൂലപതിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു പറയുന്നതു, അപ്പോൾ അത് ദൃശ്യമാകുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്; കാരണം അപ്പോൾ മൂലയുള്ളവർ ഒരു പതാകയായി ഉയർത്തിക്കാട്ടപ്പെടുന്നു. കൂപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള ഒരു ചെറിയ കാലയളവിലാണ് മൂലപതിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്; ശബ്ദം ആചരിക്കുന്നവർക്കു കൂപാകാലം ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. മൂലവെക്കൽ 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ആരംഭിച്ചു; അപ്പോൾ ആരും ദൈവത്തിന്റെ മൂലലഭിച്ചിരുന്നില്ല, കാരണം 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ശേഷമുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, ആദ്യം ഒരു പരിശോധനാപ്രക്രിയ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

ഓരോ നവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തിലും, അന്ത്യകാലത്തെ “മൂലവിമോചനം” ലഭിച്ച സന്ദേശത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ദൈവികപ്രതീകം ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ, ഒരു പരിശോധനാപ്രക്രിയ ആരംഭിക്കുന്നു. ആദ്യകലപനയോടെ സൈറസിയെ മുന്നോട്ടു നീക്കുവാൻ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ മീഖായേൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ, കഴിഞ്ഞ എഴുപതു വർഷമായി അവർ

പാർത്തീരുന്ന ഭവനം വിട്ട് ഒരു ശിഥിലമായ നഗരത്തേക്കു ചെന്നു. അതിനെ പുനർനിർമ്മിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. അതിനായി അദ്ദേഹം പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനസമയത്തു പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ, യെഹൂദന്മാർ മശിഹായെ സംബന്ധിച്ച വിഷയത്തെ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. വെളിപ്പെടുത്തുന്ന അദ്ധ്യായത്തിലെ ബലമുള്ള ദൂതൻ 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ, ആ തലമുറ ചെറുപ്പം കൈമാറുന്ന ഉദ്ദേശ്യം, ആ ചെറുപ്പം കൈമാറുന്ന പ്രതിനിധാനം ചെയ്തതൊക്കെയും സ്വീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് ഒരു പരിശോധനാ പ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചു; അതിലൂടെ രണ്ട് വർഗ്ഗങ്ങളായ ആരാധകർ രൂപപ്പെട്ടു. അതിലൊന്ന്, അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തേക്കു കുഞ്ഞാടിനെ അനുഗമിച്ച വർഗ്ഗം, ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിനുള്ള അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. ആ തലമുറയ്ക്കുള്ള അന്തിമ പരീക്ഷണം—പരിശോധനാ പ്രക്രിയയിൽ പരാജയപ്പെട്ടവർക്കുള്ളത്—ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്താറിലെ “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” എന്ന വിഷയത്തിൽ വർദ്ധിച്ചു വെളിച്ചം എത്തിച്ചേരുന്നതോടെ ആരംഭിച്ചു. 1856 മുതൽ 1863 വരെ, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്നാം ദൂതൻ വന്നതോടെ ആരംഭിച്ച കാലയളവിലെ അവസാന ഘട്ടമായി ലാവോദികയാ സന്ദേശം അടയാളപ്പെടുത്തി. ആ കാലയളവ് ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നിലെ പതിമൂന്ന് മുതൽ പതിനഞ്ച് വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

ഈ പഠനം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ തുടരും.

“ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു. അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. സകലവും അവനാൽ ഉണ്ടായി; ഉള്ളവയൊന്നും അവനില്ലാതെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ആ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു. വെളിച്ചം ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു; ഇരുളിന്റെ അതിനെ ഗ്രഹിച്ചില്ല. ‘വചനം മാംസമായി തീർന്നു നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു; (ഞങ്ങൾ അവന്റെ മഹത്വം കണ്ടു; പിതാവിന്റെ ഏകജാതനായവന്റെ മഹത്വംപോലെ, കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞതായ മഹത്വം)’ (യോഹന്നാൻ 1:1-5, 14).”

“ഈ അദ്ധ്യായം ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവവും പ്രാധാന്യവും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. തന്റെ വിഷയത്തെ ഗ്രഹിച്ചവനായി യോഹന്നാൻ സകല ശക്തിയും ക്രിസ്തുവിനേയ്ക്കു ആപാദിക്കുകയും, അവന്റെ മഹത്വത്തെയും മഹിമയെയും പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സൂര്യനിൽനിന്നു പ്രകാശം പുറപ്പെടുന്നതുപോലെ, അവൻ അമൂല്യസത്യത്തിന്റെ ദൈവികകിരണങ്ങൾ പ്രഭാസിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനും മനുഷ്യരാശിക്കും ഇടയിലുള്ള ഏക മദ്ധ്യസ്ഥനായി അവൻ ക്രിസ്തുവിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.”

മനുഷ്യ മാംസത്ത നിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ അവതാരത്തെ ക്കുറിച്ച് ഉള്ള സിദ്ധാന്തം ഒരു രഹസ്യമാണ്, "യുഗങ്ങളാലും തലമുറകളാലും മറഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന രഹസ്യം തന്നെ" (കൊലൊസ്സ്യർ 1:26). അതു ഭക്തിയുടെ മഹത്തായ ആഴമുള്ള രഹസ്യമാണ്. "വചനം ജഡമായി, നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു" (യോഹന്നാൻ 1:14). ക്രിസ്തു തന്റെ മേൽ മനുഷ്യ സ്വഭാവം ധരിച്ചു, തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ സ്വഭാവത്തേ ക്കുറിച്ച് താഴ്ന്ന ഒരു സ്വഭാവം. ഇതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ താഴ്മയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതൊന്നുമില്ല. അവൻ "ലോകത്തെ ഇങ്ങനെ സ്നേഹിച്ചു; തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ തന്നെ കൊടുത്തു" (യോഹന്നാൻ 3:16). എല്ലാവർക്കും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കാനും പ്രകാശിതരാകാനും കഴിയേണ്ടതിനും, യോഹന്നാൻ ഈ അത്ഭുതകരമായ വിഷയം അത്യന്തം ലാളിത്യത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതും.

"ക്രിസ്തു മനുഷ്യസ്വഭാവം ഉള്ളവനായി നടിച്ചില്ല; അവൻ അതിനെ യഥാർത്ഥമായി സ്വീകരിച്ചു. അവൻ സത്യമായും മനുഷ്യസ്വഭാവം ധരിച്ചിരുന്നു. 'മക്കൾ മാംസത്തിനും രക്തത്തിനും പങ്കാളികളാകുകൊണ്ടു, അവനും അതുപോലെ തന്നെ അവയ്ക്കു പങ്കാളിയായിത്തീർന്നു' (എബ്രായർ 2:14). അവൻ മറിയത്തിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു; മനുഷ്യവംശപരമ്പര പ്രകാരം അവൻ ദാവീദിന്റെ സന്തതിയിലായിരുന്നു. അവൻ മനുഷ്യൻ, അതെ, മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുവേണമെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നു. 'ഈ മനുഷ്യൻ,' എന്നു പൗലൊസ് എഴുതുന്നു, 'വീടിനെ പണിതവന്നു വീടിനേക്കാൾ അധികമാനമുണ്ടാകുന്നതുപോലെ, മോശെയേക്കാൾ അധിക മഹത്വത്തിന് യോഗ്യനായി എണ്ണപ്പെട്ടു' (എബ്രായർ 3:3)."

"എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ വചനം ക്രിസ്തു ഈ ഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ അവന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, അവന്റെ മുൻഅസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. വചനം ദൈവിക സത്തയായിട്ടു, നിത്യനായ ദൈവപുത്രനായി, തന്റെ പിതാവിനോടുള്ള ഏകതയിലും ഐക്യത്തിലും നിലനിന്നിരുന്നു. അന്നാദിമുതൽ അവൻ നിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായിരുന്നു; യഹൂദന്മാരും ജാതികളും അടങ്ങുന്ന ഭൂമിയിലെ സകല ജാതികളും, അവനെ സ്വീകരിച്ചാൽ, അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടേണ്ടവൻ അവൻ തന്നെയായിരുന്നു. 'ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു' (യോഹന്നാൻ 1:1). മനുഷ്യരെയോ ദുതന്മാരെയോ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു."

"ലോകം അവനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു; 'അവനില്ലാതെ ഉണ്ടായതിൽ ഒരു കാര്യമെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല' (യോഹന്നാൻ 1:3). ക്രിസ്തു എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു വെങ്കിൽ, അവൻ എല്ലാറ്റിനും മുമ്പേ ഉണ്ടായിരുന്ന വെങ്കിലും വരുന്നതും. ഇതിനെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ

നിർണായകമാണ്; അതുകൊണ്ട് “ആരും സംശയത്താൽ ശേഷിക്കേണ്ടതില്ല. ക്രിസ്തു സ്വഭാവത്തെ ദൈവമായിരുന്നതും, അതും പരമോന്നത അർത്ഥത്താൽ. അവൻ അനാദികാലംമുതൽ ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നതും; എല്ലാറ്റിനുമേൽ ഉള്ള ദൈവം, എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ.”

“ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യപുത്രനായ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു നിത്യത്വംമുതൽ നിലനിന്നവൻ ആയിരുന്നു; വ്യത്യസ്ത വ്യക്തിയായിരുന്നിട്ടും പിതാവിനോടുകൂടെ ഒന്നായവൻ. അവൻ സ്വർഗത്തിന്റെ അത്യുന്നത മഹത്വമായിരുന്നു. അവൻ സ്വർഗീയ ബുദ്ധിസമ്പന്നരായ സൃഷ്ടികളുടെ സേനാധിപനായിരുന്നു; ദൂതന്മാരുടെ ആരാധനാഭിവന്ദനം അവന്റെ അവകാശമായി അവനാൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഇത് ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള അപഹരണം ആയിരുന്നില്ല. ‘യഹോവ എന്നെ തന്റെ മാർഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, തന്റെ പുരാതന പ്രവൃത്തികൾക്കുമുമ്പായി കൈവശപ്പെടുത്തി,’ എന്ന് അവൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു; ‘നിത്യത്വംമുതൽ, ആരംഭംമുതൽ, ഭൂമി ഉണ്ടായതിനു മുമ്പേ ഞാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആഴങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടു; ജലസമുദ്രമായ ഉറവുകൾ ഇല്ലായിരുന്നപ്പോൾ. പർവതങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായി, കുന്നുകൾക്കുമുമ്പായി ഞാൻ ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടു; അവൻ ഭൂമിയെയും വയലുകളെയും ലോകത്തിന്റെ പൊടിയുടെ ഉന്നത ഭാഗത്തെയും ഉണ്ടാക്കാത്തതിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ. അവൻ ആകാശങ്ങളെ ഒരുക്കിയപ്പോൾ ഞാൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ആഴത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിന്മേൽ പരിധിവൃത്തം വരച്ചപ്പോൾ’ (സദൃശ്യവാക്യങ്ങൾ 8:22-27).”

“ലോകത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പേ ക്രിസ്തു പിതാവിനോടൊന്നായിരുന്നുവെന്ന സത്യത്തിൽ വെളിച്ചവും മഹിമയും ഉണ്ട്. ഇതാണ് അന്ധകാരമുള്ള സ്ഥലത്ത് പ്രകാശിക്കുന്ന വെളിച്ചം; അതിനെ ദൈവികവും ആദിമവുമായ മഹിമയാൽ തേജോമയമാക്കുന്നതും ഇതുതന്നെ. സ്വഭാവം അശേഷം ഗൂഢമായിരിക്കുന്ന ഈ സത്യം, സമീപിക്കാനാവാത്തതും ഗ്രഹിക്കാനാവാത്തതുമായ പ്രകാശത്തിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കെ, മറ്റു ഗൂഢങ്ങളായതും അല്ലാത്തപക്ഷം വിശദീകരിക്കാനാവാത്തതുമായ സത്യങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്നു.” Selected Messages, book 1, 246-248.